



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Renvciatione. Titvlvs IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

formam electionis, vel personas eligentium, vel electi propositis vel proponendis, & eorum facienda probatio ne repellat ac probationem tamen factam super hanc per adversarii confessionem, & vel alias legitime non infirmat.

CAP. V.

Sed specialis licentia Papa nullus previdere potest ecclesie cathedralis clero sacerdoti & populo Christiano. Religiosas per prelatum licentiam non debet ut talis provisori confessant: confident, animam si fuerit confessante prior prelate proficeret: nec in Episcopum recipitur, nec ad aliquam honorem praeferatur: que confitent, rectius decernit. Iam. And.

Idem.

In plenaria ecclesie nudum (quod dolentes referunt) praesidio facultatum privatum, sed & clero carceribus & populo Christiano, multis frequenter & religiosos praefertur, impropositum superiusum provisio ad pontificatus alium honorum: qui nec (ut expedierit) prodebet, nec prelatis (ut decrete) valentes, infabilitate vagiorum & mendicantis opprobrio ferentem pontificalis obumbrant dignitatis. Valentes igitur contra temeritatem tam facientium, quam ut frequentius recipientium provisiones huiusmodi providerent: de consilio fratum mortuorum statuimus, ut nullus de exteriori, quanticunque dignitate praepollens (nisi specialis super hoc auctoritate sedis Apostolicae fulciantur) de pastore provideat cathedrali ecclesie sibi qualitercumque subiecta, que clero careat & subdat Christianis: Nullusque religiosus a sao unquam, quod provisori tali contemnit, licentetur prelato. Quod si licentiatu etiam huiusmodi provisioni confessant, & in Episcopum fecerit aut permitterit consecrari, in episcopali maledicenti recipiatur honores. Sed in tanta ambitionis pecunia sub religiosis, aut ministeri fui prelato tempore sic degat humili, jaceatque prostratus, quod nullus eidem in religione sua vel extra, ad gradum honoris vel administrationis cuiuslibet sit aequalis.

* Non enim quiescid contra premilia vel aliquod praemiliorum contingit attenuari, irrum est decimus & inane, contraria quacunque constitutio non obstat. Sanè circa prafatas ecclesias sic specialiter providenda determinis, quod circa provisorem quamlibet aliarum facultatem superiorum, nec coartare intendimus, nec ultra iuri communis limites ampliare.

CAP. VI.

Capitulum. Quarundam, quod discordiam & minoritatem numeri, intelligatur, quod vocis acti, non secundum iurum sacerdotum, sed a d. h. And.

Idem.

Quod circa religiosorum electiones super discordia & minoritate numeri Bonifaciana constitutione caverunt, de discordi & numeri minoritate, qua in facto, non in fictione vel iuri effectu constitute, debere intelligi declaramus.

CAP. VII.

Emolumenta ex jurisdictione & sigillatura, vel alias pertinent ad prelatum cathedralis exulta vel collegiae ea vacante: non obstante equsatuadme (deductis expensis) referendam est sufficiere a nisi tunc terciis dignatis computatis jurisdictio cum ipsius emolumento. Iam. And.

Idem.

Statuum, super bonis a prelatis cathedralium re-

a. Non huius confitentem in iudicio nulla fallam valere. Idem dicit Inno. & fil. de rebus Pannon. Font. b. In quacum partiu approbat secundum Inno. Sed Franc. dict. fam. exceptionem distorsoram. Et idem quia in istis spiritualibus non confitentur illi Clem. sive. opponendum antiquare prelatutar ad illa que alii sicut post item confessi per gl. O que ibi dicit. capit. 1. sibi. s. 2. l. 6. Font.

gularium & collegiatum ecclesiarum dimulua, ut obvenientibus tempore vacationis caum futuri facilius habebit in omni emolumento, quod provenient possit, & sigillo curia ecclesiastis vel fiscalis: an tibi, undecimque, quod a pizalato (ecclesie tua remanso) obstante: ita tamen quod in istis & similiter rationibus deducant expensas. Ceterum ad finiam personas, ad quas ratione dignitatis, quis volunt, predictio cum eis emolumento devolvitur: tunc via de confitentia, privilegio, vel iure illo facili, quod munus presentem confirmationem extendit.

CAP. VIII.

Concessio licentia generalis religioso de confitentia obtemperare vel fidei, non valit. Id est Inno.

Idem.

Cum concessio religioso a superiori ore suo licentia, actioni vel provisori, si quam de ipso cognitus summa dare profit alicet, ambitionis vito via pueri nullus eam existere volumus summitti.

DE RENYCIATIONE.

TITULUS IV.

CAP. VNICVM.

Renunciatione degenerat, non beneficio falso per predicationem constitutum renet: licet prius prouocatur, forte resumatur, & tamen & superiore, cui subdit se, ignorante, & non per nesciam, vel ab aliis revocatio ipsa fuerit revocata. Idem. And.

Clemens V. in causa Veneti.

Cura illuso & variatio in personis constitutis maxima sunt vitanda, & prelati constitutis. Sancimus, ut si quis ad eundem posseatur, non alii cuiuslibet dignitatis, & ipius ipsoemtum, sponte ac liberet constituerit, & ipsum ipsoemtum, quod modum duxerit, quod modobet, & revocandum, tenet se, facta per eum, antequam ad ipsius vel illius (in cuius manus celo fuerit facienda), notitia responsum huiusmodi, si deducatur. Niis forte per ipsos suos constitutos fiduciam fuetur, quo minus ad eos vel eum, ante rem aut cessionem, potuerit revocatio perire.

DE SVPLENDA NEGLIGENTIA.

PR ABLATIUM.

TITULUS V.

CAP. VNIC.

Si prelati regularesam confitentem nona per misericordiam aliam, & ecclesie vacantes, que non sunt deencia, sed tenet specialis (licet oblationaria) & diversi habet, & tamen ei erit certe sua, vel Apostolica, si fore exceptus, credibilem dignitatem per prelatum fuerit conferenda. Nec permittit illi apicari mensis prelatorum, vel profectus gravem. Deinde vero etiam de officiis, prelati, & praeterea cum pugnare in talibus praevaribus & ecclesiasticam habentem, ad.

Clemens V. in causa Veneti.

Qvia regulares prelati prietas, ecclesie administratio, aut quaevis alia beneficiis, ad coram dispositionem spedientem con-

a. Vide Fel. In ex parte decani, ex parte regis. b. In parte dicunt. Cardini per hunc text, non competit. sive. Et in ruit de meipso, obed. in coll. 9. Eom.